

We Lwowie dnia 20 sierpnia 1909.

Aleg 461

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany aktu darowizny, przez Helenę hr. Mierową na rzecz kraju uczynionej.

Wysoki Sejmie!

Aktem notaryalnym z d. 6. czerwca 1902 darowała Helena hr. Mierowa na przypadek swej śmierci realność swą we Wiedniu przy ul. Liechtensteina pod l. 51 położoną na rzecz kraju, przeznaczając ją na biura i mieszkanie Ministra dla Galicyi z tem zastrzeżeniem, że gdyby realność ta na powyższy cel z jakichkolwiek powodów użytą być nie mogła — Wydział krajowy oznaczy inny stosowny cel. Wydział krajowy darowiznę tę przyjął i o tem Wys. Sejmowi w swoim czasie zdał sprawę.

Czyniąc tę darowiznę, wychodziła hr. Mierowa z założenia, że w realności tej do końca swego życia mieszkać będzie. Gdy jednak skutkiem zabudowania ogrodów, do realności tej przylegających, zmuszoną była we wrześniu 1907 r. z realności tej wyprowadzić się — i mimo starań wynająć jej nie mogła, przeto celem uniknięcia strat, powzięła zamiar sprzedania tej realności i w tym celu za pośrednictwem swego zastępcy prawnego odniosła się do Wydziału krajowego z propozycją, by Wydział krajowy zgodził się na przemianę aktu darowizny realności na ekwiwalent pieniężny w kwocie 300.000 kor., od której to kwoty pobierałaby do końca życia 4% odsetki. Wydział krajowy po porozumieniu się z ówczesnym Ministrem dla Galicyi propozycję p. hr. Mierowej odrzucił.

Obecnie występuje p. hr. Mierowa ponownie z tą propozycją, opartą jak poprzednia na zamiarze sprzedania realności przy ul. Liechtensteina, o tyle jednak różną, że p. hr. Mierowa ofiaruje kwotę 300.000 K. na kupno innej realności, którą miałby kraj nabyć na cele pierwotną donacją określone, ofiarodawczyni zaś pobierałaby dożytnią rentę 12.000 K. rocznie.

Ministerstwo dla Galicyi, do którego p. hr. Mierowa ze swą propozycją się odniosła, oświadcza się jak najgorzej za jej przyjęciem, podnosząc, że transakcja taka przedstawiałaby następujące korzyści:

1. Cel donacji zostałby urzeczywistniony zaraz a nie dopiero po śmierci hr. Mierowej, co dla Ministerstwa przedstawia niemałe znaczenie. Obecne bowiem ulokowanie biura jest tak niedostateczne, że już powołanie jednego urzędnika do służby w tem Ministerstwie jest niemal niemożliwe, w najbliższej zaś przyszłości zajdzie potrzeba dalszego jeszcze powiększenia personalu conceptowego i kancelaryjnego.

2. Przez zabezpieczenie mieszkania dla Ministra galicyjskiego nastąpiłoby zrównanie go ze wszystkimi innymi ministrami resorowymi.

3. Realność pod liczbą 51. na Liechtensteinstrasse zupełnie się na cel przez hr. Mierową określony nie nadaje. Jeśliby w niej bowiem umieszczono na parterze biura Ministerstwa dla Galicji, to na mieszkanie dla Ministra pozostałyby na pierwszym piętrze tylko trzy salony reprezentacyjne bez jakichkolwiek właściwych ubikacji mieszkalnych. Jeśliby zaś na mieszkanie dla Ministra przeznaczono obok pierwszego piętra także choćby tylko część lokalu na parterze, to biura nie mogłyby już być pomieszczone. Proponowana więc przez hr. Mierową transakcja jest o tyle korzystna, że nabywając realność inną, można się przy tem stosować do potrzeb ministerstwa, podczas gdy teraz ministerstwo musiałoby — a jak wykazano nie mogłoby nawet — stosować się do realności.

4. Punkt miasta, w którym leży obecna realność, nie jest odpowiedni dla pomieszczenia Ministerstwa galicyjskiego, jako zbyt od centrum miasta odległy. Proponowana więc obecnie transakcja ma tę korzyść, że pozwala wyszukać miejsce, do którego dostęp dla licznych interesentów zamiejscowych Ministerstwa byłby o wiele łatwiejszy. Do tego celu nadaje się tylko śródmieście i najbliższe Ringów dzielnice.

5. Wszystkie powyższe korzyści, jakie transakcja przedstawia dla Ministra i Ministerstwa galicyjskiego, są także niewątpliwie korzyściami dla kraju, którego interesów strzedz ma ten członek rządu i jego biuro. Poza tem jest pewna także dla skarbu krajowego korzyść ewentualna, gdyż przy przeprowadzeniu transakcji da się wyszukać taką jej formę, przy której kraj zamiast po śmierci hr. Mierowej zapłacić 10% należność przenośną od darowanego domu, zapłaciłby zaraz tylko 4% od kupionej przez się realności. Z tego zapatrywania wychodząc proponuje Ministerstwo dla Galicji nabycie przez kraj na cele, donacją z dnia 6. czerwca 1902 objęte realności we Wiedniu III. Rennweg Nr. or. 1, należącej obecnie do bar. Wilhelma Königswartera. Cena kupna tej realności wynosi 430.000 K. Ponieważ na realności ciąży dług Towarzystwa ubezpieczeń „Donau“ w kwocie 100.000 K. przeto przypadająca do zapłaty w gotówce reszta ceny kupna wynosi 330.000 K. Na jej pokrycie służyłaby ofiarowana przez hr. Mierową kwota 300.000 K. — pozostała zaś niepokryta reszta 30.000 K. należałoby pokryć w drodze pożyczki. Ciążąca na realności obecnie pożyczka 100.000 K. jest nie umarzalna, należałoby więc ją wypowiedzieć i również spłacić z pożyczki zaciągnąć się mającej. Ogólna więc suma tej pożyczki, przez sprzedającego a nie przez kraj zaciągnąć się mającej, wynosiłaby kwotę 130.000 K. Według preliminarza dostarczonego przez c. k. Ministerstwo robót publicznych, jednorazowe koszty adaptacji i odrestaurowania lokalu na cele biur, odrestaurowanie mieszkania Ministra i uzupełnienie wewnętrznego urządzenia biur ministerstwa wyniosą około 35.000 K. Koszta te przyjmuje c. k. Rząd na siebie.

Z dokonanych przez c. k. Ministerstwo robót publicznych aktów oszacowania realności przez p. hr. Mierową sprzedać i realności przez kraj nabyć się mającej, okazuje się, że zarówno ofiarowana przez p. hr. Mierową kwota 300.000 K. jak i żądana przez bar. Königswartera cena kupna 430.000 K. są odpowiednio wymierzone.

Na wypadek dojścia do skutku omówionej wyżej transakcji, cały tekst artykułu IV. pierwotnego aktu darowizny hr. Mierowej, określający cel donacji i którym prawo dyspozycji realnością na Liechtensteinstrasse 51 w wypadkach, w tym artykule przewidzianych, Wydziałowi krajowemu zastrzeżone zostało, byłby dosłownie wciągnięty do kontraktu kupna sprzedaży realności nabyć się mającej i intabulowany na karcie B teje realności, przez co identityczność obecnej transakcji z pierwotnym aktem darowizny najlepiej byłaby zadokumentowana.

Cała transakcja przedstawiałaby się w ten sposób: 1) P. hr. Mierowa składa na rzecz kraju, na cele kupna domu na pomieszczenie biur i mieszkania Ministra dla Galicji kwotę 300.000 K. którą to darowiznę Wydział krajowy przyjmuje. 2) celem zrealizowania intencji ofiarodawczyni Wydział krajowy kupuje realność we Wiedniu przy Rennweg Nr. or. 1, własność bar. Königswartera stanowiącą, za cenę 430.000 K. 3) na wypadek dojścia do skutku kontraktu pod 2) wymienionego, zrzeka się Wydział krajowy darowizny przez p. hr. Mierową aktem notaryalnym z d. 6 czerwca 1902 uczynionej. 4) zawiera umowę z c. k. Rządem, mocą której nowo nabytą realność oddaje Wydział krajowy bezpłatnie

do dyspozycji c. k. Rządowi na biura i mieszkanie Ministra Galicyi, odstępując mu wszelkie dochody z tej realności, a c. k. Rząd przyjmuje na siebie zobowiązanie:

- 1) wypłacania p. hr. Mierowej dożywotnej renty rocznej w kwocie 12.000 K.
- 2) ponoszenia, bez żadnego regresu do kraju, wszelkich z realnością połączonych, a z jakiegokolwiek tytułu pochodzących wydatków tj. tak z tytułu opłacania odsetek i amortyzacji zaciągniętej pożyczki, jak i z tytułu adaptacji, utrzymania i administracji nabytej realności, w ten sposób, by kraj żadnych z tego tytułu nie ponosił ani stałych ani jednorazowych wydatków.

Wydział krajowy podziela w zupełności zapatrywanie Ministerstwa dla Galicyi, że omówiona wyżej transakcyja okazuje się tak dla kraju jak i Ministerstwa korzystną i na podstawie powyższego sprawozdania wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I) Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany aktu darowizny realności przez Helenę hr. Mierową na rzecz kraju na pomieszczenie biur i mieszkania Ministra dla Galicyi aktem notaryalnym z dnia 6. czerwca 1902 uczynionej.

II) Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyjęcia od Heleny hr. Mierowej ekwiwalentu w kwocie 300.000 K. i do zrzeczenia się darowizny realności przy ulicy Lichtensteina Nr. 51 we Wiedniu położonej, aktem notaryalnym z d. 6. czerwca 1902 przez Helenę hr. Mierową na przypadek śmierci krajowi na pomieszczenie biur i mieszkania Ministra dla Galicyi darowanej.

III) Sejm upoważnia Wydział krajowy do kupna realności we Wiedniu III. przy ul. Rennweg Nr. or. 1a. w h. 2597 położonej — za cenę 430.000 K. na pomieszczenie biur i mieszkania Ministra dla Galicyi w ten sposób, że powyższa cena kupna 430.000 K. pokrytą zostanie kwotą 300.000 ofiarowaną przez p. hr. Mierową i pożyczką 130.000 K. przez sprzedającego zaciągnąć się mającą.

IV) Sejm upoważnia Wydział krajowy do zawarcia z c. k. Rządem umowy na warunkach w sprawozdaniu Wydziału krajowego określonych.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:
St. Badeni w. r.

Sprawozdawca:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.
Członek Wydziału krajowego.

